

กว่าจะมาเป็นซีเกมส์

ที่เชียงใหม่

ชมรมผู้สื่อข่าวเชียงใหม่ จัดทำ
ทรวงศ์กดี กัลยา ดำเนินงาน

พลตรีอินทรัตน์ ยอดบางเตย

ผู้สนับสนุนให้มีการจัดกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 มีขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกสมาคมกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ ท่านมีความตั้งใจว่ากีฬาเอเชียนเกมส์ที่จะมีขึ้นในประเทศไทยอีก 3 ปีข้างหน้า จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีความพร้อมด้านสนามกีฬาแล้ว น่าจะมีส่วนได้จัดกีฬาบางประเภทบ้าง โดยเฉพาะฟุตบอลรอบแรก ท่านคงจะผลักดันต่อไป

หนังสือเพื่อ ซีเกมส์
ก่อนจะมาเป็น ซีเกมส์

ที่ เชียงใหม่

คำนำ

ดีกว่าอยู่เปล่า ๆ

เมื่อก่อนที่ผมได้ดูการถ่ายทอดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ และการติดตามข่าวคราวจากสื่อมวลชนต่างๆ ทำให้เกิดความคิดอย่างเด็กบ้านนอกคนหนึ่งว่า กีฬาซีเกมส์นี่คงจะไม่มีโอกาสได้มาจัดบ้านเรา (เชียงใหม่) แน่ๆ ที่คิดอย่างนั้นในตอนนั้นก็เพราะว่า จากสภาพความเป็นไปในตอนนั้นมันช่างไม่เอื้ออำนวยต่อการเป็นเจ้าภาพกีฬาใหญ่ๆ ระดับชาติแม้แต่หน่อย โดยเฉพาะสนามกีฬา ซึ่งก่อนหน้านี้เชียงใหม่ก็มีแค่สนามกีฬาเทศบาลนครเชียงใหม่ ซึ่งเป็นสนามกีฬาเล็กๆ แออัดอัดเยียดไปด้วยอาคารต่างๆ อย่างหาที่จะขยายตัวออกไปได้แม้ก่อนหน้านี้ที่ดินด้านทิศตะวันออก ของสนามกีฬาจะเป็นที่ว่างรกร้างอยู่ ก็เป็นที่ว่างของเอกชน ซึ่งแต่ละนิ้วแต่ละคืบก็ล้วนแต่เป็นเงินทั้งสิ้น

เพราะฉะนั้นเรื่องของสนามกีฬาจึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่งในการจะจัดการแข่งขันกีฬาใหญ่ๆ ระดับระหว่างประเทศ

จวบจนเมื่อเชียงใหม่ได้นายกสมาคมกีฬาของเชียงใหม่คนใหม่ แทนคุณพัฒนา ตูวานนท์ ที่ถึงแก่กรรม ซึ่งท่านผู้นั้นมียศเป็น ทหารคือ พ.อ.อินทรัตน์ ยอดบางเตย (ยศขณะนั้น) ตอนนั้นหน้าที่การงานของท่าน คือหัวหน้ากองกิจการพลเรือน กองทัพอากาศที่ 3 และมีคุณพีระ ฟองดาวิรัตน์ เป็นหัวหน้าสำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่ จำได้ว่างานกีฬาของเชียงใหม่ ตอนนั้นปู้ดปรี๊ดมากท่านนายกสมาคมกีฬาท่านหัวหน้า กกท. รวมทั้งผมนั่งรถไปดูที่ของทหาร โดยเฉพาะทางฝั่งทิศตะวันตกของถนนโชตนา ไปแม่ริม ก็เห็น

เหมาะสมสำหรับใช้เป็นสนามกีฬา จ.เชียงใหม่อยู่หลายแห่ง แต่เมื่อไปเปิดดูการขอใช้งานของแต่ละแห่งจากเจ้าหน้าที่ทหารที่เกี่ยวข้องดูปรากฏว่าแต่ละแห่งมักจะมีผู้ขอใช้กันอย่างเนืองแน่น ไม่มีที่ว่างพอสำหรับสนามกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ ในตอนแรกนั้นแรงหนุนที่จะให้ จ.เชียงใหม่มีสนามกีฬาเป็นของตัวเองนั้นก็ได้รับจากท่านผู้ว่าไพรัตน์ เตชะรินทร์ อย่างเต็มที่ เจอกันหลายครั้งท่านก็จะถามว่าได้หรือยัง หรือเอาตรงไหนดี อาหารวันหนึ่ง บนล๊อบบี้ของ ดุสิตอินน์ ถนนช้างคลาน พ.อ.อินทรัตน์ ยอดบางเตย คุณพีระ และผู้เขียนก็ถูกนัดโดยท่านผู้ว่าไพรัตน์ เพื่อพูดคุยถึงเรื่องของสนามกีฬาเมืองเชียงใหม่โดยเฉพาะ

ท่านผู้ว่าไพรัตน์ย้ำว่าเอาให้ได้นะสำหรับที่ ๆ จะสร้างสนามกีฬาพร้อมกับแนะนำสถานที่พอเป็นแนวทางให้ไปค้นหาสืบหากันดูว่าที่นั่นที่นี้พอจะเป็นไปได้มากแค่ไหนเพียงใด และนั่นก็คงเป็นจุดเริ่มต้นอีกครั้งหนึ่งของสนามกีฬาเฉลิมฉลอง 700 ปี เมืองเชียงใหม่ในปัจจุบัน

หนังสือเล่มนี้พยายามที่จะให้เกี่ยวข้องกับกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ที่ จ.เชียงใหม่ระหว่างวันที่ 9-18 ธันวาคมนี้ ข้อเขียนของท่านหลายท่านที่นำมาบรรจุในหนังสือเล่มนี้ ผู้จัดทำจึงมุ่งเน้นที่จะให้เขียนเกี่ยวข้องกับกีฬาซีเกมส์ในหลายแง่มุมท่านอ่านแล้วอาจจะมีความคิด ความรู้สึกไปหลาย ๆ อย่าง ก็สุดแล้วแต่ความรู้สึกของท่านเถอะครับ

นายทะนงศักดิ์ กัลยา

ผู้จัดทำ

ไพรัตน์ เดชะรินทร์
พ่อเมืองผู้จุดประกายไฟซีเกมส์ให้โชติช่วง

ดร.ไพรัตน์ เดชะรินทร์

พ่อเมืองผู้จุดไฟซีเกมส์ครั้งที่ 18 ให้โชติช่วง

ใครจะไปนึกกันบ้างว่าพ่อเมืองหนุ่มจังหวัดเล็ก ๆ ชัยนาท ที่ชื่อไพรัตน์ เดชะรินทร์ จะได้รับความไว้วางใจจากรัฐบาลให้มาเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ เมืองที่สองรองจากกรุงเทพฯ แต่ก็นั่นแหละผู้มีความสามารถขนาดทำเศษฟางให้เป็นหุ่นนกที่งดงามจนสร้างชื่อเสียงให้เมืองชัยนาทได้ขจรขจายก็นับได้ว่าไม่เบาแหละ

และเมื่อท่านได้มาทำหน้าที่พ่อเมืองเชียงใหม่ ดร.หนุ่มแห่งมหาวิทยาลัยมิชิแกนสหรัฐอเมริกาก็ไม่ทำให้อาณาประชาราษฎร์ชาวเชียงใหม่พบกับความผิดหวัง ท่านผู้ว่าไพรัตน์ เดชะรินทร์ เป็นพ่อเมืองที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงมาก ท่านทำทุกอย่างด้วยความตั้งใจไม่ลังเลเข้าสิ่งทีว่่านั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องท่านรับผิดชอบอย่างเต็มที่กับสิ่งที่ท่านทำไปแล้ว

แม้แต่เรื่องของกีฬา

รับมาเลยซิ เราพร้อมทุกอย่าง เราทำได้

ท่านพูดกับเจ้าหน้าที่ของกรกีฬาท่านหนึ่งเมื่อครั้งที่เราคิดกันว่ากีฬาซีเกมส์นั้นน่าจะจัดที่จังหวัดเชียงใหม่ได้แล้ว เพราะเชียงใหม่มีศักยภาพกลายเป็นอย่างเพียงพอที่จะจัดการแข่งขันกีฬา ระดับซีเกมส์

พูดแล้วท่านไม่ได้ปล่อยหายไปกับสายลมนะ แต่ท่านจะตามเรื่องอยู่เสมอ และจำเรื่องได้แม่นยำว่าทำให้ข้อคิดอะไรไป

เรื่องนั้นไปถึงไหนแล้วละที่ผมให้ไปศึกษาดู

ท่านพูดกับเจ้าหน้าที่ กกท.คนเดิมเมื่อเจอกันบนลือบปีของโรงแรมใหญ่แห่งหนึ่งย่านถนนช้างคลาน

เมื่อหัวกระดกหางก็ต้องส่าย เรื่องใดก็ตามที่ผู้นำผู้เต็มตัวลูกน้องก็ไม่ย่นเหมือนกัน ดังนั้นงานกีฬาซีเกมส์จึงเดินหน้าเต็มสูบในยุคที่มีไพรัตน์ เดชะรินทร์ เป็นเจ้าเมืองเชียงใหม่ งานที่ไม่เคยเป็นรูปเป็นร่าง เหมือนกับการไปสร้างประติมากรรมไว้บน ก้อนเมฆก็กลายเป็นเรื่องจริงจั่งขึ้นมากี่ในยุคของท่านถ้าไม่มีไพรัตน์ เดชะรินทร์ก็ไม่แน่เหมือนกันว่าซีเกมส์ครั้งที่ 18 จะจัดขึ้นที่ จังหวัดเชียงใหม่หรือไม่

นำเสียดายที่ไพรัตน์ เดชะรินทร์ ท่านบุญน้อยเกินไปท่านน่าจะอยู่เป็นข้าราชการที่ดีที่มีประโยชน์ของประเทศไทยได้อีกมาก

กีฬาซีเกมส์ที่เชียงใหม่คราวนี้แม้จะไม่ปรากฏเงาร่างของ ดร.ไพรัตน์ เดชะรินทร์ อดีตข้าราชการหัวหน้ากะที่ของกระทรวงมหาดไทย แต่ท่านก็อยู่ในความทรงจำของคนอีกหลาย ๆ ท่านที่อยู่ใกล้ชิดกับท่าน

อาจจะไม่มีคำพูดสุดดีเปล่งประกาศในสนามแข่งขัน เพื่อรำลึกถึงความตั้งใจของท่านในซีเกมส์ครั้งที่ 18

แต่ผู้เขียนขอให้หน้ากระดาษนี้รำลึกถึงคุณงามความดีของท่าน ดร.ไพรัตน์ เดชะรินทร์ พ่อเมืองผู้จุดไฟกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ให้โชติช่วง

ทนงศักดิ์ กัลยา

15 ก.ย.2538

พลตรีอินทรัตน์ ยอดบางเตย ผู้รักบ้านเกิดเมืองเกิดเป็นที่ยิ่ง

แม้จะพูดได้ไม่เต็มปากว่าผู้เขียนก็เป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนถึง เสธฯ ยอดหรือพลตรีอินทรัตน์ ยอดบางเตย เมื่อครั้งมียศพันเอกพิเศษมาเป็นนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนั้น แต่ผู้เขียนก็กล้าพูดได้เต็มปากว่าเป็นผู้จุดพลุเรื่องนี้ ขึ้นมาเมื่อครั้งวงการกีฬาของเชียงใหม่ยังปลอดนายก สมาคมกีฬา เพราะการเสียชีวิตของคุณพัฒน์

ผมคุยเรื่องนี้กับ “เฮียจื่อ” วิรัตน์ เล่าหัพเพณแสง ขณะนอนห้องเดียวกันที่วิทยาลัยครูเชียงราย เมื่อครั้งไปร่วมกีฬาเขต 5 ที่จังหวัดเชียงราย เฮียจื่อ ยังพูดกับผู้เขียนว่า เขาจะรับหรือ? จากนั้นเป็นต้นมานั้นแหละที่ความเคลื่อนไหวจากบุคคล ในวงการกีฬาหลายคนหลายฝ่ายได้มีการเคลื่อนไหวเรื่องของนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ โดยจำได้ว่ามีคุณเฉลิมชัย บุญรักษ์ ผช.ผอ.วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ขณะนั้น กับคุณพีระ พงดาวิรัตน์ หัวหน้าสำนักงาน กกท.สาขาเชียงใหม่ เป็นตัวจักรที่สำคัญมุ่งไปที่นายทหารหนุ่มจากรัฐ จปร. เลือดเนื้อเชื้อไขของเมืองเชียงใหม่ท่านนี้

จากการมองไปรอบทิศในขณะนั้นมันมีอยู่เหมือนกันกับ คนที่จะมาเป็นนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ ไม่ใช่ว่าจะไม่มีบางท่านถูกทาบทามไปแล้วด้วย แต่ท่านไม่รับกัน เพราะงานในตำแหน่งนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ นั้น มีปัจจัยหลายอย่างที่ต้องพร้อมโดยเฉพาะปัจจัยเรื่องเวลา

เนื่องจากนายกสมาคมกีฬา นั้นต้องใช้เวลาเกือบทั้งปีมาบริหารงาน และเป็น การบริหารงานชนิดที่ว่าตัวนายกสมาคมนั้น **เสียมาก กว่าได้** ปัจจัยเรื่อง เงินก็สำคัญ เพราะตัวนายกสมาคมนั้นๆ ที่ผ่านมามีแต่ **ควักกับควัก** เลย เกิดความขยาด กับตำแหน่งนี้กันทั้งนั้นเลย หากคนที่จะยินยอมพร้อมใจกันได้ ยาก

นอกจากคนรักกีฬาก็จริง ๆ เท่านั้น

เสธฯยอดนั้น ได้ชื่อว่าเลียดรักกีฬามีมาตั้งแต่เด็ก ๆ แล้ว คลุกคลีอยู่ใน วงการกีฬามาแล้วหลายประเภทตั้งแต่จบจากโรงเรียนนายร้อยใหม่ ๆ สนาม มวยเดชาอนุเคราะห์ น้อยคนนักในสมัยนั้นที่จะไม่รู้จักท่านได้สร้างได้ปลูกปล้ำ ได้ส่งเสริมสนามแห่งนี้มาอย่างเต็มที่

คนเราเมื่อใจมันรักกีฬาเป็นทุนอยู่แล้วเมื่อถูกทาบทามให้เข้ารับ ตำแหน่งนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นบ้านเกิดเมืองนอนจึง เป็นเรื่องที่ยินดียิ่งสำหรับท่าน

และในตำแหน่งนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่นี้แหละครับที่ ท่านได้ผลักดันให้วงการกีฬาของเชียงใหม่ และเขต 5 ก้าวสู่จุดสูงสุดแห่งความ พึงพอใจ

ตอนที่ 1

เป่งลั้ง

คู้ย แคะ แกะ เกา

ซีเกมส์ที่เชียงใหม่

ถ้าจะว่ากันไปแล้ว การพูดถึงการจัดทำการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ที่เชียงใหม่ นั้น มิใช่เป็นเรื่องที่เพิ่งจะมาพูดถึงกันเมื่อวันนี้นี้วันวาน

หากเป็นเรื่องที่พูดถึงกันมานานแล้ว

ดูเหมือนว่าพอเชียงใหม่เสร็จสิ้นจากการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทยครั้งที่ 2 เมื่อ พ.ศ.2511 นั้น จะมีการพูดถึงถึงเรื่องซีเกมส์ที่เชียงใหม่ก็ครั้งหนึ่งครั้งนั้นว่ากันว่า

เชียงใหม่เป็นเจ้าภาพกีฬาแห่งประเทศไทยได้ดีพอสมควรก็เลยเกิดความคิดของคนบางคนที่ กีฬาเขตแห่งประเทศไทยที่มีเมืองต่างๆ มาร่วมการแข่งขันเจ็ดสิบกว่าเมืองหรือเจ็ดสิบกว่าจังหวัด นักกีฬาและเจ้าหน้าที่กว่าสองพันคนยังสามารถจัดได้

นับประสาอะไรกับกีฬาซีเกมส์ที่มีไม่ถึงสิบประเทศมาร่วมการแข่งขัน นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ไม่ถึงพันคน (ในตอนนั้น) จะไม่สามารถจัดได้ดูมันจะเป็นเรื่องที่ยากกว่ากันเสียด้วยซ้ำ แต่นั่นเป็นการพูดกันด้วยอารมณ์เสียมากกว่า คือเป็นอารมณ์แห่งความศึคคักหลังจากที่ได้จัดกีฬาเขตแห่งประเทศไทยผ่านไปหยกๆ แต่หาได้มีการดำเนินการอะไรที่เป็นจริงเป็นจังไปไม่

นอกจากจะเป็นเสียงกระซิบจากสายลมที่คอยบอกว่าเมืองเชียงใหม่ นั้น มีความคิดที่จะจัดกีฬาซีเกมส์เข้าแล้วเมื่อสิ้นยุคสิ้นสมัยของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ที่ชื่อ พ.ต.อ.นิรันดร ชัยนาม หรือที่ชาวกีฬาในเมืองเชียงใหม่ยกย่องท่านว่าคุณพ่อนิรันดร เกษียณอายุราชการไป

เกือบจะเป็นการปิดฉากความคิดเรื่องกีฬาซีเกมส์ที่เชียงใหม่ไปเสียสิ้น แม้ว่าหลายต่อหลายครั้งที่มิชวคราวปรากฏออกมาทางหน้าหนังสือพิมพ์ทั้งในท้องถิ่นและหนังสือพิมพ์ส่วนกลางก็ตามก็เป็นความเห็นหรือความคิดของบุคคลในวงการกีฬาของเมืองเชียงใหม่ ที่บางครั้งเป็นการพูดแบบที่เล่นที่จริง เมื่อได้รับการป้อนคำถามเข้ามา หรือไม่ก็เป็นการสร้างข่าวเพื่อให้เป็นข่าวสร้างความสำคัญให้แก่ตัวเองมากกว่า

หาได้มีอำนาจมีสิทธิที่จะกำหนดให้เป็นอย่างนี้ไปได้ กล่าวได้ว่าการพูดถึงการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ของเชียงใหม่ในยุคแรกคือหลังปี พ.ศ.2511 นั้น เป็นการพูดที่ไม่มีความเป็นไปได้แม้แต่น้อย เพราะปัจจัยต่างๆ ไม่มีเลยที่จะรองรับการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ปัจจัยที่ว่านั้นคือ

อย่างแรกสนามแข่งขันก็ไม่มีตอนนั้นสนามกีฬาของเมืองเชียงใหม่ที่ดีที่สุดมีอยู่เพียงสนามเดียวก็คือสนามกีฬาเทศบาลนครเชียงใหม่ที่ยังไม่ได้มาตรฐาน และมีเนื้อที่อยู่เพียงจำนวนจำกัดเท่านั้นถ้าจะขยายสนามแล้วละก็ทำได้เพียงอย่างเดียวคือ ซื้อเนื้อที่ที่อยู่ติดกันด้านตะวันออกซึ่งเป็นของเอกชนออกไปอีกซึ่งก็ไม่ว่าจะเอาเงินที่ไหนมาซื้อ

ประการที่สองเรื่องความเห็นชอบจากรัฐบาลซึ่งก็ไม่ว่ารัฐบาลในยุคนั้นจะเห็นงามด้วยหรือไม่ เนื่องเพราะกรุงเทพฯ ในยุคนั้นยังเป็นเมืองหลวงที่เหมาะสมจะทำอะไรเป็นหน้าเป็นตาของประเทศไทยได้ทุกอย่าง เวลานั้นประเทศไทยคือกรุงเทพฯ อย่างเต็มที่แล้วจะจัดซีเกมส์ที่เชียงใหม่ซึ่งยังเป็นกีฬาแหลมทองคงไม่ใช่เรื่องง่ายนักที่จะดึงมาได้

ประการที่สามในตอนนั้นเมืองเชียงใหม่ไม่ได้มีโรงแรมชั้นหนึ่งอยู่ระเกะระกะอย่างทุกวันนี้การที่จะสร้างหมู่บ้านนักกีฬาแหลมทองพร้อมกับสร้างสนามกีฬาโดยงบประมาณของรัฐบาลเป็นเรื่องที่ยากมาก

จะเห็นได้ว่ากีฬาซีเกมส์กับเชียงใหม่ยุคแรกที่มีการพูดกันคือตั้งแต่ปี

2511 ถึง 2525 นั้น เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้เลยหากคิดที่จะจัดการแข่งขัน

ก็นั้นแหละครับที่ความจริงก็คือความเจริญรุดหน้านั้นย่อมไม่หยุดอยู่กับที่ เมืองเชียงใหม่ก็ไม่พ้นจากสภาพความจริงอันนี้และอาจจะก้าวไปแบบกระโดดมากกว่าหลายบ้านหลายเมืองเสียด้วยซ้ำ

การสร้างบารมีของเมืองซึ่งได้ชื่อว่าเป็นเมืองที่สองรองจากกรุงเทพฯ ก็แก่กล้าขึ้นมาเรื่อยๆ มีการแข่งขันกีฬาหลายต่อหลายครั้ง รวมทั้งการแข่งขันกีฬาระหว่างชาติในระหว่างสถาบันอุดมศึกษาอย่างกีฬามหาวิทยาลัยอาเซียนและกีฬาอื่น ๆ อีกหลายครั้ง

เหมือนกับการประกาศนียบัตรรับรองว่าเมืองเชียงใหม่ นั้นสามารถที่จะจัดกีฬากีฬาระหว่างชาติได้อย่างไม่น่าจะมีปัญหา

และหลังจากการเป็นเจ้าภาพกีฬาเขตแห่งประเทศไทยซึ่งผันชื่อมาใช้ว่ากีฬาแห่งชาติอีกเป็นคำรบสองนพบุรีศรีนครพิงค์จึงได้เริ่มตำนานของการเป็นเมืองแรกนอกจากกรุงเทพฯ ของประเทศไทยที่ได้เป็นสถานที่สำหรับการจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18

ซึ่งกว่าจะเป็นไปได้อย่างนั้นก็มีเบื้องหน้าเบื้องหลังที่ไม่ง่ายอย่างที่ใครๆ เขาคิดซึ่งจะเขียนถึงกันต่อไปเพื่อให้ทราบกัน

ตอนที่ 2

เป่งลิ่ง

ค้าย แคะ แกะ เกา

กีฬาซีเกมส์กับความเป็นมา

ถ้าการเสียชีวิตไปอย่างปัจจุบันทันด่วนก่อนถึงวัยควรของพัฒนา คือจุดหักเหครั้งสำคัญของวงการกีฬาเมืองเชียงใหม่แล้วละก็เห็นจะต้องยอมรับกันบ้างละครับว่าเป็นความจริง

ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะว่าเมื่อถึงวาระสุดท้ายของชีวิตในบุคคลซึ่งคลุกคลีอยู่กับวงการกีฬามาอย่างช่ำชองอย่างนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ท่านนี้นั้น มันไม่ได้หมายความว่าถึงตอนนี้พัฒนา ตูวานนท์ นั้นคิดที่จะวางมือจากวงการกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่เข้าให้แล้ว

ความจริงนั้น พัฒนา ตูวานนท์ ยังสามารถที่จะสร้างคุณูปการได้อีกมากมายแก่วงการกีฬาเพราะเขาผู้นี้เป็นผู้ที่มีทั้งชีวิตและวิญญาณเพื่อวงการกีฬาที่สืบทอดมาด้วยความรู้สึกนึกคิดที่มีแต่ความผูกพัน เมื่อ พัฒนา ตูวานนท์ หมดลมหายใจจึงเกิดภาวะที่ว่างเว้นจากผู้สานต่อเจตนารมณ์ ด้านกีฬาของเมืองเชียงใหม่อย่างเฉียบพลัน

มีนะมืออยู่สำหรับผู้ที่ต้องการจะเข้ามาสัมผัสตำแหน่งที่คิดกันว่ามีหน้ามีตาพอสมควร แต่ก็ยังไม่มีผู้แสดงออกอย่างเป็นทางการเป็นจริงเป็นจังในช่วงนั้น อาจจะเป็นเพราะว่าหลายคนมีความเกรงใจผู้ที่ยังมีร่าง ที่สงบนิ่งอยู่ในโลงรอวันที่จะถูกย่อยสลายด้วยความร้อนแล้วกลายเป็นธาตุสี่ดินไปชั่วกัลปวสานก็ได้

ก็เกิดภาวะที่ขาดผู้ที่จะแสดงความต้องการจะเข้ามาทำหน้าที่แทนอย่างกระตือรือร้น

ในวงการกีฬานั้นพูดกันถึงเรื่องนี้ทุกครั้งที่เราหันหน้าเข้ามาจับเข้า

คุยกันยามพบเจอผู้เขียนเองยามนั้นก็ใกล้ชิดกับวงการกีฬาพอสมควรพยายาม
เรียหุฟังความหลากหลายของนานาทัศนะที่จะพูดกันถึงเรื่องตำแหน่งนายก
สมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ บางครั้งบางทีก็แสดงความคิดเห็นไปกับเขา
ด้วยว่าน่าจะเป็นคนนั้นคนนี้น่าจะเป็นผู้นั้นผู้นี้สุดแต่จะคิดได้

กระทั่งมีกีฬาใหญ่ขึ้นที่เชียงรายซึ่งก็เป็นเวลาหลังจากที่นายกสมาคม
กีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ไปสู่ว่างสบายหลายเดือนแล้ว และผู้เขียนเองก็มี
โอกาสไปร่วมงานกีฬาที่เมืองพ่อขุนเม็งรายในครั้งนั้นด้วยในฐานะของผู้สื่อข่าว
กีฬาเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ และนักข่าวกีฬาในความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนนั้นไม่ใช่
นักข่าวที่มุ่งแต่จะไปสนามกีฬาแล้วคอยแต่จะจดบันทึกผลการแข่งขันเพื่อส่งโรง
พิมพ์ ไม่ใช่เท่านั้นและไม่ใช่ออย่างนั้นจริงๆ

นักข่าวกีฬาในความคิดของผู้เขียนจะต้องได้ทั้งข่าวทั้งผลการแข่งขัน
และได้ในแง่มุมต่างๆ ในความเคลื่อนไหวของกีฬาแต่ละรูปแบบที่จะเกิดขึ้น

การไปพบปะพูดคุยสอบถามความคิดเห็นจากบุคคลในวงการกีฬาไป
ด้อมมองดูความเคลื่อนไหวความเป็นอยู่ของนักกีฬาจากสถานที่ต่างๆ การรู้จัก
เปรียบเทียบความเป็นอยู่ของนักกีฬาแต่ละประเภทเหล่านี้คือจิตวิญญาณของ
นักข่าวอย่างแท้จริง

ผู้เขียนชอบแฮกไปตามสถานที่ๆ คิดว่าบุคคลในวงการกีฬาจะไปปรากฏ
ตัวกัน และที่ วีไอพี. ที่สุดของเมืองเชียงรายในตอนนั้นก็เห็นจะเป็นที่โรงแรม
เวียงอินทร์นั่นแหละ

และที่นี้เองผู้เขียนไปพบกับบุคคลหนึ่ง และบุคคลผู้นี้แหละ ที่ได้เข้ามา
ทำงานในหน้าที่ของนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ในเวลาต่อมา

ใช่แล้วครับผู้เขียนหมายถึง พ.อ.พิเศษ อินทรรัตน์ ยอดบางเตย (ยศ
ในขณะนั้น) เสธ.ยอด ของเมืองเชียงใหม่ผู้ซึ่งปรากฏตัวที่นั่นในงานราชการ
ทหารของกองทัพภาคที่ 3 ในตำแหน่งของหัวหน้ากองกิจการพลเรือน

หลังจากนั้นก็มีการพูดจกกันในกลุ่มคนผู้หลักผู้ใหญ่ในวงการกีฬาของเมืองเชียงใหม่ในที่นั้นตอนนั้นกันไปทั่วจนกระทั่งสิ่งที่คิดกันไว้เป็นความจริง

จะไม่ขอเขียนถึงการลุ่มกันก่อนการเลือกตั้งรวมทั้งบุคคลหลายๆ ท่านที่มีส่วนในการลอบปีการเลือกตั้ง ให้เป็นไปอย่างทีหลายฝ่ายต้องการ

ท่านนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ในเครื่องแบบทหาร ท่านมีความที่เป็นจริงเป็นจังมากทีจะผลักดันทีจะสานต่องานของนายกพัฒน์ ให้ก้าวไปข้างหน้าให้ได้ ท่านมองแนวการทำงานตลอดทีมองจำนวนผู้ร่วมงานทีจะสามารถเสียสละกันได้

ความคิดของท่านคิดวทีทุกสิ่งจะต้องเป็นไปได้ เขต 5 และเชียงใหม่จะต้องยิ่งใหญ่ในก้าวแรกของการเข้ามาทำหน้าทีที่ท่านก็สร้างควมยิ่งใหญ่ให้ประจักษ์ด้วยการนำทีมนักกีฬาเขต 5 ทีมवलชนะเลิศการเดินพาเหรดทีเขต 10 จองมาโดยตลอด แต่หนีไม่ใช่สิ่งทีท่านพึงพอใจอย่างทีสุดเหนือไปกว่านั้นก็คือเขต 5 จะต้องยืนอยู่หัวแถวจึงจะถือว่าสำเร็จ

นอกจากแผนงานในการครองควมยิ่งใหญ่ ในกีฬาเพื่อการแข่งขันแล้ว แผนงานใหญ่ในกีฬาเพื่อเกียรติภูมิบ้านเกิดเมืองนอนนั้นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งทีท่านคิดว่าเมืองเชียงใหม่จะต้องทำได้ หลังจากทีพูดกันมาแต่ปากมาช้านาน แล้วนั้นก็คือการเป็นเจ้าภาพจัดกีฬาซีเกมส์ ณ เหนือฝั้งแม่ระมิงค์อันเป็นแผ่นดินเกิด

คิดไม่ได้คิดเปลวท่านทำด้วยจำได้ว่าตอนนั้นท่านมุ่งเรื่องของสถานที่เป็นอย่างแรกเพราะหากขาดเสียซึ่งสถานที่อันเป็นสนามกีฬาเพื่อจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์แล้ว ต่อให้พูดกันจนพันหักก็ยากทีจะทำได้

จำได้ว่าตอนนั้นผู้เขียนได้มีอาสาไปกับท่านนายกสมาคมฯ คือเสธ.ยอดพร้อมคุณพีระ ฟองดาวิรัตน์ หัวหน้ากองฯ ไปกางแผนที่ของทหารในค่ายเพื่อทีจะดูวทีจุดไหนบ้างทีพอจะขอมาใช้เป็นสนามกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่บ้าง

ในด้านการประสานงานกับผู้หลักผู้ใหญ่เพื่อที่จะให้พูดจากันเป็นเสียงเดียวกันนั้นท่านจะประสานงานอย่างใกล้ชิดกับผู้ว่าไพรัตน์ เดชะรินทร์ บางครั้งข้าวมือเที่ยง มือเย็น ตามโรงแรมต่างๆ เรื่องซีเกมส์กับเรื่องสนามนั้นก็ถูกนำไปพูดจาหรือกันด้วยทุกครั้ง

จนแทบจะกล่าวได้ว่า พันเอก อินทรรัตน์ ยอดบางเตย (ยศในขณะนั้น) ท่านได้เป็นผู้จุดพลุกี่ฬาซีเกมส์ที่จังหวัดเชียงใหม่ที่แต่ก่อนนั้นเป็นเพียงภาพลวงตาให้ปรากฏเป็นจริงเป็นจิ้งจกขึ้นมาระดับหนึ่ง และเป็นระดับสำคัญทีเดียว

ซึ่งไม่แน่เหมือนกันว่า

ถ้าไม่มีวันนั้นแล้วละก็จะมีวันนี้หรือไม่

ตอนที่ 3

เป่งลิ่ง

คู้ย แคะ แกะ เกา

ซีเกมส์ที่มีแต่ปัญหา

ท่านนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ในยุคของเสธ.ยอด เป็นบุคคลที่วงการกีฬาของเมืองเชียงใหม่ มีความตื่นตัวมีความเคลื่อนไหวกันมาก จนแทบจะเรียกได้ว่า ทุกลมหายใจเข้าออกของบุคคลในวงการกีฬาตอนนั้นมี แต่ความเคลื่อนไหวจนไอรุ่นมันกรุ่นระอุไปทั้งเมืองเลยทีเดียว

จากความคิดที่เราคิดกันว่าจะหาใครมาบริหารวงการกีฬาร่วมกับท่านนายกสมาคมเลืดทหารก็กลับกลายเป็นว่าเอาเข้าจริงๆ มีผู้เสนอตัวมาทำงาน จนแทบจะเลือกกันไม่หวาดไม่ไหวแก้อีบริหารสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีไม่ถึงยี่สิบตัวนั้นมันน้อยไปเสียแล้วสำหรับผู้ที่ต้องการจะมาร่วมบริหารงานกีฬาของจังหวัดแม้จะเป็นการอาสาเข้ามาเพื่อช่วยเหลือก็ตาม

ในฐานะผู้สื่อข่าวกีฬาในตอนนั้นทำงานกันอย่างคึกคักมากเพราะมีข่าวมีกิจกรรมให้ทำข่าวไม่เว้นแต่ละวันในการประชุมผู้ร่วมบริหารสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ครั้งแรกหลังรับตำแหน่งนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ นั้นท่านนายกสมาคมฯ พูดด้วยความหนักแน่นจริงจังว่า

คนเรานั้นถ้าจะรักชาติบ้านเมืองแล้ว มันจะต้องเริ่มต้นที่จะต้องรักถิ่นเกิดบ้านเกิดของเราเสียก่อน ถ้าเราไม่เริ่มต้นที่จะรักบ้านเกิด เราย่อมไม่รักเมือง และไม่รักประเทศชาติได้

เพราะฉะนั้นทุกอย่างจะต้องเริ่มที่บ้านเกิด

แผนงานต่างๆ ที่น่าจะนำไปสู่ความยิ่งใหญ่ของนักกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่ถูกถักถักออกมาจากสมองของผู้รู้เป็นขั้นเป็นตอนเป็นแบบเป็นแผน

นั่นคือนักกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่จะต้องขึ้นยืนแป้นในฐานะผู้ชนะให้มากที่สุดไม่ใช่ไปที่ไหนมีแต่นักกีฬาของเขาเอาไปกินหมดกว่าจะได้ขึ้นชมนักกีฬาของเราก็คอยแล้วคอยอีกจนบางครั้งรู้สึกว่าคุณบ้านเรานั้นไม่มีฝีมือดีหรืออย่างไรเพราะฉะนั้นความตั้งใจของนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ท่านนี้จะต้องสร้างความยิ่งใหญ่ให้กับนักกีฬาเชียงใหม่ให้ได้

นักกีฬาของเชียงใหม่จะต้องอยู่หัวแถวในกีฬาแห่งชาติ และเมืองเชียงใหม่จะต้องได้จัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติท่านเริ่มต้นด้วยการเชื่อมประสานสัมพันธ์กับชาติเพื่อนบ้านก่อน พม่า-ลาวถึงกับยกทีมฟุตบอลไปมาหาสู่กัน และตั้งเป้าหมายเพื่อแข่งเข้าเยือนกัน อันนั้นคือจุดก้าวที่สำคัญอีกจุดหนึ่งที่น่าจะนำชื่อเสียงเรื่องกีฬาของเชียงใหม่ไปสู่นานาชาติ เพื่อความมุ่งหมายที่สำคัญนั้นคือ กีฬาซีเกมส์ และเอเชียนเกมส์ในอนาคต

ซึ่งเป็นความคาดหวังที่มีจุดขายอยู่ในตัวอยู่แล้วนั่นคือการที่เมืองเชียงใหม่จะมีอายุครบ 700 ปีในปี 2539 ในระยะเวลาอันนี้น่าจะมีมหกรรมกีฬาระดับซีเกมส์เกิดขึ้นสักครั้งหนึ่งในแผ่นดินของเมืองที่อยู่ยังคงกระพันมาหลายชั่วอายุคนนี่ ดูเหมือนว่าการพูดกันถึงเรื่องเชียงใหม่ กับการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์นั้นเป็นเรื่องที่ค่อนข้างง่ายเหลือเกินเพราะไม่ว่าจะหันหน้าไปปรึกษาใครพูดกับใครก็ว่าดี ว่าเห็นด้วยกันทั้งนั้น ทุกกลุ่มทุกระดับทั้งในจังหวัด และในระดับชาติ เพราะทุกคนไม่รู้ว่าลึกๆ แล้วถ้าจะทำกันจริงๆ ปัญหา และอุปสรรคมันจะเกิดขึ้นมากมายขนาดไหน มีอยู่เพียงไม่กี่คนที่พูดด้วยทำด้วย และเสถ.ยอด ก็เป็นเพียงคนหนึ่งที่ไม่กี่คนนั้นที่จริงจังกับเรื่องนี้ด้วย ก็อย่างที่เคยบอกไปแล้วนั่นแหละว่า ถึงกับไปเปิดแผนที่ของทหารที่มีอยู่ดูว่าจุดไหนเหมาะสมจุดไหนพอจะสร้างสนามกีฬาขนาดใหญ่ได้

การเกิดหน้าการก่อตัวที่รู้จักกันเพียงไม่กี่คนนั้นบางครั้งบางทีก็ดีในแง่ของความคล่องตัว และไม่ต้องมากด้วยปัญหา

ตอนที่ 4

เป่งลิ่ง

คู้ย แคะ แกะ เกา

ปัญหาและอุปสรรคซีเกมส์

ตั้งที่กล่าวไว้แล้วตั้งแต่แรกว่ากีฬาซีเกมส์ที่เชียงใหม่นั้นตอนแรกเป็นการพูดกันด้วยปากต่อปาก ต่อมาก็เป็นการดำเนินงานในส่วนของความพยายามของคนเพียงไม่กี่คนที่อยากจะทำอะไรให้บ้านเมืองเชียงใหม่ โดยเฉพาะคนเชียงใหม่ที่รักเชียงใหม่รักถิ่นเกิดอย่างเสธ.ยอด พล.ต.อินทร์รัตน์ ยอดบางเตย ได้พยายามทำในสิ่งที่เห็นว่าทำได้ดีที่สุด และเป็นไปได้ที่สุด

โดยมีคุณพีระ พงดาวิรัตน์ หัวหน้ากองการฝึกสอนกีฬา สำนักงานกีฬาแห่งประเทศไทยที่ตอนนั้นท่านเป็นหัวหน้าสำนักงาน กกท. สาขาเชียงใหม่เป็นผู้ริ่้งงานอย่างเต็มที่ทำอย่างชนิดที่ว่าไม่เห็นแก่เหน็ดแก่เหนื่อย และเป็นไปในลักษณะของการปิดทองหลังพระมากกว่า

นอกจากบุคคลทั้งสองท่านที่ได้กล่าวมาแล้วว่ามีความตั้งใจที่จะให้ครั้งหนึ่งของเชียงใหม่ได้ชื่อว่าเป็นเมืองที่มีการจัดแข่งขันกีฬาซีเกมส์แล้ว ยังมีหน่วยงานของรัฐอย่างการกีฬาแห่งประเทศไทยให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่

และมีการสัมมนาที่เชียงใหม่กับการจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ที่โรงแรมเชียงใหม่พลาซ่า ซึ่งเป็นการสัมมนาครั้งแรกของเรื่องนี้ที่มีหน่วยงานด้านการกีฬาของประเทศมาร่วมสัมมนากันทั้งภาครัฐบาล ภาคเอกชน ซึ่งรวมทั้งคณะกรรมการโอลิมปิกไทย ผู้แทนจากสมาคมกีฬาต่างๆ หน่วยงานทุกฝ่ายต้องถิ่นโดยมี กกท.เป็นแม่งาน

งานสัมมนาเป็นไปด้วยเหตุด้วยผลอย่างดียิ่ง และเสียงในห้องสัมมนาในวันนั้นสอดรับกันอย่างดีด้วยความเห็นด้วย และวันรุ่งขึ้นหนังสือพิมพ์ใน

ส่วนกลางหรือแม้แต่ในท้องถิ่นเชียงใหม่เกือบทุกฉบับพาดหัวข่าวก็สาวว่า เมืองเชียงใหม่ได้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ทำความตื่นตัวให้กับผู้ที่ได้อ่านข่าวโดยเฉพาะชาวเชียงใหม่เป็นพิเศษ แต่นั่นเป็นแค่ฉากแรกที่เกิดขึ้นเท่านั้น

เพราะในความจริงที่ปรากฏขึ้นภาพหลังนั้นปรากฏว่าหลายคนที่ร่วมสัมมนา กีฬาซีเกมส์กับเมืองเชียงใหม่ที่ออกปากสนับสนุนกันอย่างเต็มที่นั้นกลับมีท่าทีเปลี่ยนไปถึงกับแสดงท่าทีไม่เห็นด้วยที่จะจัดกีฬาซีเกมส์ที่เชียงใหม่ก็มี และสถานที่เขาต้องการให้จัดการแข่งขันกันที่สุดก็คือ กรุงเทพมหานครนั่นเอง เพราะอะไรถึงเป็นอย่างนั้น ถ้าไม่เพราะว่าผลประโยชน์อย่างมหาศาลที่จะเกิดขึ้นจากการจัดการแข่งขันซีเกมส์หากสามารถดึงจัดได้ที่กรุงเทพฯ ที่มีไม่เส้นสายโยงใยพร้อมที่จะทำให้ไม่ขลุกขลัก

อีกประการหนึ่งความคิดที่ว่า “กรุงเทพฯ คือเมืองไทย” ก็ยังมีอยู่ไม่น้อยในความคิดของบุคคลในวงการกีฬาจากส่วนกลางการให้สัมภาษณ์หลายครั้งจึงเป็นไปในทางลบมากกว่าที่จะเป็นทางบวกต่อการจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ที่เมืองเชียงใหม่ ที่ทำเอาคนเชียงใหม่นั้นเสียอารมณ์เสียความรู้สึกไปไม่น้อยเลย ทั้งนี้รวมไปถึงกลุ่มผู้ผลักดันการจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ที่เชียงใหม่ด้วย ซึ่งในตอนนั้นกลุ่มผู้ผลักดันการกีฬาซีเกมส์ที่เชียงใหม่ก็เดินทางไปอย่างไม่ท้อแท้แม้ว่าจะเต็มไปด้วยปัญหา และอุปสรรคทั้งการแสดงออกที่บางครั้งออกมาในลักษณะของหน้ามือเป็นหลังมือก็ตาม

เพื่อเป็นการอุ้มเครื่อง หรือเพื่อเป็นการสร้างอารมณ์ร่วมให้เกิดขึ้นกับชาวเชียงใหม่ ในการรวมพลังกันจัดกีฬาซีเกมส์ผู้อยู่ในวงการกีฬาในตอนนั้นของเชียงใหม่ที่มี พ.อ.อินทรัตน์ ยอดบางเตย (ยศในขณะนั้น) เป็นนายกสมาคมกีฬาของเมืองเชียงใหม่ นั้นคึกคักขึ้น

แต่เมื่อไปดูคิวการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติแล้วปรากฏว่าเชียงใหม่จะจัดได้ก็ต้องปี 2536 ต่อจากจังหวัดขอนแก่นนั้นแหละ ซึ่งดู

เป็นไปได้ และไม่ทันใจเหลือเกิน หากแต่ว่าบางครั้งโชค ก็เข้าข้างเมือง เชียงใหม่อยู่เหมือนกันอย่างกีฬาแห่งชาติที่อยู่ชายฝั่งจะต้องเป็นเจ้าภาพจัดการ แข่งขันครั้งที่ 23 ในปี 2533 อยู่ชานนั้นไม่พร้อมหลายประการไม่อาจจะเป็น เจ้าภาพได้ดังนั้นก็เกิดกรณีสับสน ให้จังหวัดเชียงใหม่ที่จะขอเป็นเจ้าภาพจัด กีฬาแห่งชาติแบบทันทีทันใดมีเวลาเตรียมตัวเพียงไม่ถึงหนึ่งปีด้วยซ้ำ

สำหรับแม่ข่ายคือการกีฬาแห่งประเทศไทยนั้นแน่นอน สนับสนุนให้ เชียงใหม่เป็นเจ้าภาพอย่างสุดลิ่มอยู่แล้ว เรื่องต่างๆ จึงง่ายเข้าสู่ผู้ว่าราชการ จังหวัดเชียงใหม่ในตอนนั้นคือ ท่าน ดร.ไพรัตน์ เดชะรินทร์ ได้หารือกับ พ.อ. อินทรรัตน์ ยอดบางเตย (ยศในขณะนั้น) นายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัด เชียงใหม่ แล้วแผนการต่างๆ ของกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 23 ที่เมืองเชียงใหม่ก็ เกิดขึ้นอย่างกระชับรวดเร็วและจริงจัง

การดำเนินงานในส่วนของสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่เพื่อนำไปสู่ การแข่งขันก็ดำเนินไปอย่างไม่มีที่ติ ในส่วนของทางราชการจังหวัดเชียงใหม่ก็ไม่มี ข้อขัดข้องจนกระทั่งกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 23 ที่จังหวัดเชียงใหม่ในปี 2533 ก็ ผ่านไปด้วยความเรียบร้อย และยิ่งใหญ่ และเป็นการจัดการแข่งขันกีฬา แห่งชาติครั้งที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดเพราะทั้งเงินกองทุนเพื่อการศึกษาของ จังหวัดเชียงใหม่เอาไว้มากกว่าสิบล้านบาท

ไม่เคยมีกีฬาแห่งชาติครั้งไหนที่ทำได้ถึงขนาดนี้ ผู้ว่าไพรัตน์ เดชะ รินทร์ จากไปแล้วด้วยอนุสรณ์เงินก้อนใหญ่เพื่อวงการศึกษาของเมืองเชียงใหม่ แต่หลายๆ ท่านรวมทั้ง พ.ล.ต.อินทรรัตน์ ยอดบางเตยยังอยู่ อยู่อย่างพร้อม **ที่จะผลักดันกีฬาซีเกมส์ให้ดังมากยิ่งขึ้น ยิ่งใหญ่บนแผ่นดินเกิดของท่าน**

ตอนที่ 5

เป่งลิ่ง

คู้ย แคะ แกะ เกา

บทสรุปซีเกมส์ที่เชียงใหม่

ตั้งที่ได้กล่าวมาแล้วหลายตอนว่ากีฬาซีเกมส์ ซึ่งจะจัดขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ในปี 2538 นั้น แม้ว่าโดยหลักการต่างๆ จะมีผู้เห็นด้วยอย่างมากมายกว้างขวาง แต่กว่าจะถึงวันนี้กลับเต็มไปด้วยปัญหาที่มากมายเหลือเกิน และมันเป็นปัญหาที่คาดไม่ถึง และก็เชื่อว่าตั้งแต่นี้เป็นต้นไปปัญหาต่างๆ จะยังไม่จบสิ้นอย่างแน่นอน

และปัญหาใหญ่ที่ขวางหน้าอยู่อย่างทึมนั้นก็คือปัญหาของสถานที่สำหรับจัดการแข่งขัน จริงอยู่แม้ผู้รับผิดชอบโดยตรงอย่างผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ จะนั่งยันนอนยันว่า ขอเอาตำแหน่งเป็นประกันว่าซีเกมส์จะต้องจัดขึ้นในปี 2538 ที่จังหวัดเชียงใหม่แน่นอน ถ้าจัดไม่ได้เพราะเหตุสนามสร้างไม่ทันแล้วละก็ จะไม่ขอเป็นผู้ว่าการอีกต่อไปก็ตาม

แต่นั้นแหละครับเรื่องอนาคต เพราะสิ่งที่เราไม่รู้มันยังจะเกิดขึ้นอีกมากมายหลายอย่าง รวมทั้งระหว่างการก่อสร้างสนามกีฬา 700 ปีเมืองเชียงใหม่ นั้น เราก็คงไม่รู้ว่ามันจะรีนราบเรียบไปตามแผนงานหรือว่าจะสะดุดเพราะปัญหาอุปสรรคอะไรหรือไม่ นอกจากปัญหา และอุปสรรคต่างๆ ในระหว่างการก่อสร้างซึ่งเข้าไม่ได้แม้แต่ชนิดเดียวแล้ว ปัญหาอื่นๆ จะต้องเกิดขึ้นอย่างช่วยไม่ได้ เมื่อไม่เกิดปัญหาเราก็คงไม่รู้ว่ปัญหามันอยู่ที่ไหน ต่อเมื่อเจอปัญหาแล้วถึงจะรู้ว่าน่าจะทำอย่างนั้นอย่างนี้เอาไว้ก่อน สิ่งที่จะต้องทำกันอย่างที่สุุดก็คือ จะต้องมองดูว่าที่ผ่านๆ มานั้นมีอะไรพลาดไปบ้าง และที่น่าจะเป็นไปในอนาคตนั้นจะทำอะไรที่จะแก้ความผิดพลาดบ้าง

ความผิดพลาดที่เห็นอยู่นั้นก็ได้แก่การที่คนรัฐาณบางคนไม่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับงาน

เขียนมาจนยืดยาวหลายตอนนั้นคงจะพอมองออกกันบ้างแล้วว่า ซีเกมส์ เชียงใหม่แต่ต้นนั้นใครบ้างที่รัฐาณ และจั้งงานนี้ขึ้นมา คุณพีระ พงศดาวิรัตน์ หัวหน้ากองฝึกสอนกีฬาการกีฬาแห่งประเทศไทยก็รู้เรื่องงานนี้ดี และรู้เรื่องมา โดยตลอดน่าจะทำงานซีเกมส์ที่เชียงใหม่อย่างเป็นขึ้นเป็นอัน

และเสธ.ยอด พล.ต.อินทวิรัตน์ ยอดบางเตย เลือดเนื้อเชื้อไขคนเมือง เชียงใหม่ที่รักบ้านรักเมืองเชียงใหม่มาแต่อันแต่ออก และได้จุดไฟซีเกมส์ให้เป็นจริงเป็นจังมาตั้งแต่เสร็จการแข่งขันกีฬาแห่งชาติเมื่อปี 2533

รวมทั้งคน “บางคน” ที่รู้เรื่องดีมีความเหมาะสมเฉพาะถิ่นน่าจะถูกเรียกมา “จั้งงาน” ในด้านการประสานงานกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ที่จังหวัด เชียงใหม่เพื่อความเข้าใจอันดีของแต่ละฝ่าย

ซีเกมส์นั้นเป็นงานใหญ่เป็นงานที่เป็นหน้าเป็นตาของประเทศชาติ บ้านเมือง การติดพ้องหมองใจกัน การชิงดีชิงเด่นกันจนดูเหมื่อนกับบางครั้งจะเป็นการทะเลาะวิวาทกันนั้นน่าจะยุติลงได้แล้ว ถ้าหากว่าเรามีเป้าหมายที่จะทำงานกันให้ดีที่สุด เวลาสองปีที่เหลือจึงเป็นเวลาแห่งความท้าทายเป็นอย่างยิ่งว่าเราจะทำดีกันแค่ไหน

ถ้าเราไม่รวมกำลังกันทำงานเพื่อบ้านเมืองเพื่อประเทศชาติแล้ว แ่นอนความสมบรูณ์จะไม่เกิดขึ้นคนที่คอยสะใจสบายใจยังมีอยู่เหมื่อนกัน และพร้อมที่จะกระตือรือร้นถ้าเราพลาด เพราะฉะนั้นก่อนจะถึงซีเกมส์ครั้งที่ 18 นั้น เราจะต้องทำสิ่งที่ถูกต้องที่สุด และเป็นประโยชน์ต่องานที่จะเกิดขึ้นให้มากที่สุด ถ้าจะให้เมืองเชียงใหม่ได้รับการกล่าวขานไปในทางที่ดีที่งามสร้าง ความประทับใจให้แก่ผู้ที่จะมาแ่วมาเยือนแล้วละก็ ทำในสิ่งที่ควรทำ มอบงานให้ถูก กับคนที่เหมาะสมกับงานเถอะครับ ปัญหาต่างๆ มันจะลดน้อยลงไปมาก

หกหมื่น สี่หมื่น สองหมื่น ความคิดของคนสายตาสั้น

ต้องยอมรับว่า พล.อ.เทียนชัย ศิริสัมพันธ์ อดีตรองนายกรัฐมนตรีสมัยนั้น ท่านเป็นผู้ที่มีสายตาสายตาที่ยาวไกลเป็นอย่างยิ่ง ที่ท่านเป็นผู้เห็นควรที่จะให้ก่อสร้างสนามกีฬาเมืองหลักที่เชียงใหม่โดยเฉพาะเมฆสเตเดียมนั้น จุผู้ชมได้ขนาด 6 หมื่นคน ท่านยืนยันเรื่องนี้หลายครั้ง ถ้าหากว่าท่านยังมีอำนาจในวงการกีฬาอยู่เหมือนเดิม ก็เชื่อว่าสนามกีฬาเมืองเชียงใหม่ 700 ปี คงจะมีสนามที่จุคนดูได้ถึงหกหมื่นคนแน่แล้ว ไม่ต้องมาเกิดปัญหาสนามจะแคบจะแตกอย่างที่กำลังวิตกกังวลอยู่ในขณะนี้

กว่าจะมีการตกลงสร้างสนามกีฬาเมืองหลัก 700 ปี ของเมืองเชียงใหม่ นั้น ได้มีการประชุมพิจารณาถึงขนาดของสนามกีฬาหลายครั้ง ในรูปของคณะกรรมการจัดสร้างสนามกีฬาเมืองหลักเมืองเชียงใหม่ คณะกรรมการนี้ประกอบด้วยบุคคลจากหลายฝ่ายมาดูถึงความเหมาะสมกัน

ส่วนใหญ่คณะกรรมการจะเป็นบุคคลส่วนกลางที่มีความรู้เรื่องการกระจายอำนาจนั้นน้อยมาก ส่วนใหญ่ท่านคิดของท่านว่าสนามกีฬาใหญ่ ๆ จุคนได้มาก ๆ นั้นควรที่จะสร้างที่เมืองหลวงหรือรอบ ๆ ปริมณฑลเท่านั้น ส่วนต่างจังหวัดนั้นถ้าไปสร้างไว้ต่อไปก็จะถูกทอดทิ้งให้ทรุดโทรมเหมือนกับสนามกีฬาเขตหลายแห่งที่ กกท.ไปสร้างเอาไว้ในต่างจังหวัดแล้วกลายเป็นที่เลี้ยงควายไปก็มี

แต่นั้นยอมไม่ใช่ที่เชียงใหม่แน่ ๆ เพราะสนามกีฬาที่ทาง กกท.มาสร้างเอาไว้ภายในสนามกีฬาเทศบาลนครเชียงใหม่ นั้นถูกใช้งานหลักจนเรียกว่าคุ้มยิ่งกว่าคุ้ม การที่สนามกีฬาใหญ่ ๆ จะถูกใช้ให้เป็นประโยชน์หรือไม่ นั้นมันอยู่ที่ว่า “การจัดการ” มากกว่าสนามใหญ่ในเมืองเชียงใหม่ ถ้ามีการจัดการที่ดี มี

การจัดการแข่งขันอย่างสม่ำเสมอโดยพยายามหาเกมส์ใหญ่ๆ มาลงช่วงว่างก็
ต้องจัดเป็นสถานที่ฝึกซ้อมสถานที่สาธิตสถานที่เก็บตัวของนักกีฬาทีมชาติก็จะ
เกิดประโยชน์ ผลของการลงทุนก็จะคุ้มค่า และในอนาคตก็จะเป็นที่รองรับกีฬา
ระดับใหญ่ๆ ได้อย่างสบายๆ บ้านเมืองนั้นไม่มีวันที่จะเล็กลงมันมีแต่จะเติบโต
ขึ้นทุกวี่ทุกวันโดยเฉพาะเมืองเชียงใหม่ด้วยแล้วความเติบโตของตัวเมืองนั้น
แทบจะเรียกได้ว่าตามกันแทบไม่ทันอยู่แล้ว สนามกีฬา 700 ปี จุคนดูได้ 6
หมื่นคนอย่างแต่แรกต่อไปอาจจะเป็นสนามเล็กๆ อีกแห่งหนึ่ง ไม่ต้องสงสัยไม่
ต้องมองไปยาวไกลอีก 10 ปีหรือ 20ปีหรือครบ อีกสี่ห้าปีข้างหน้าก็จะรู้
แล้วแหละว่าใหญ่หรือเล็ก

ที่ผ่านมาเราเอาความรู้สึกในอดีตมาเป็นเครื่องตัดสินใจ ในปัจจุบันซึ่ง
มันผิด เพราะทางที่ถูกมันจะต้องใช้นาटकมาเป็นปัจจัยในการกำหนดงานมัน
ถึงจะถูกเพราะเราเดินทางไปสู่อนาคต ไม่ใช่จะย้อนรอยไปสู่อดีต

การที่ผู้แทนของหลายๆ ประเทศที่เดินทางมาดูสนามกีฬา 700ปี เมือง
เชียงใหม่แล้วพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า สนามกีฬาเมืองเชียงใหม่นี้อะไร ๆ มันก็ดี
ไปหมดเสียอยู่อย่างเดียวกันนั่นคือตัวเมนสเตเดียมที่เล็กเกินไปจุคนได้เพียง
สองหมื่นคนเท่านั้น

ประจានถึงความมั่งเืองของคณะกรรมการกำหนดขนาดของสนามกีฬา
700ปีเมืองเชียงใหม่แท้ๆ

เมื่อวันแข่งขันมาถึงเฉพาะนักกีฬา เจ้าหน้าที่ นักแสดง สื่อมวลชน แขก
รับเชิญ ผู้มีเกียรติ กรรมการทั้งส่วนกลางส่วนหน้าก็พาเข้าไปเกือบเต็มสนาม
แล้ว

ถามจริงๆ เถอะว่าเราจะจัดการแข่งขันให้ชาวต่างจังหวัดได้ชม หรือว่า
จะจัดการแข่งขันเพื่อให้กรรมการฝ่ายต่างๆ ได้ไปสลอนหน้ากันจนเต็มสนาม
กีฬาปล่อยให้ชาวบ้านไปนั่งดูกันหน้าจอทีวี

จำได้ว่าเมื่อครั้งนายทวน หลีกภัย มาตรวจสนามครั้งหนึ่งนั้นท่านเคยเสนอให้เพิ่มเนื้อที่สนามให้เป็นจตุรด้านได้ 4 หมื่นคนเพราะจะได้เผื่อที่ไว้ให้ประชาชนคนดูให้มากขึ้นแต่ก็น่าเสียดายที่ผู้เกี่ยวข้องบอกว่าทำได้แต่ทำไมมันเสียแล้ว ทั้งนี้ทั้งนั้นเลยเป็นสนามจตุรด้านได้ 2 หมื่นคนเหมือนเดิม

จึงเกิดปัญหากลัวคนจะล้มสนาม กลัวกรรมการจะเหยียบกันตาย กลัวสนามจะแตก กลัวอะไรต่อมิอะไรอยู่ในขณะนี้ และเมื่อถึงวันแข่งขันชาวเชียงใหม่เพียงไม่กี่สิบคนเท่านั้นที่จะมีโอกาสได้เข้าไปชมจนถึงขอบสนาม เพราะเนื้อที่มีจำกัด จะมีได้เข้าไปสอยในสนามก็พากับบรรดาคณะกรรมการ สายตาสั้นทั้งหลายที่ให้สร้างสนาม 700 ปีเมืองเชียงใหม่เป็นสนามจตุรด้าน 2 หมื่นคนนั้นแหละครับ

กว่าจะมาเป็นสนาม 700 ปีเมืองเชียงใหม่

กีฬาซีเกมส์กำลังจะเปิดฉากขึ้นในอีกไม่กี่วันนี้แล้วสนามกีฬา 700 ปีก็ตั้งเด่นเป็นสง่าอยู่ทางทิศตะวันตกของเมืองเชียงใหม่ทอดสายตาชาวโลกที่ใครต่อใครมาเห็นแล้วก็พูดเป็นเสียงเดียวกันว่าเป็นสนามที่สวยงามมาก มีภูมิทัศน์ที่เหมาะสมอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับเป็นสถานกีฬาเพราะใกล้เคียงกับธรรมชาติแวดล้อมที่เป็นขุนเขาลำเนาไพรชนิดที่หาได้ยากในปัจจุบัน แต่กว่าจะเป็นสนามกีฬา 700 ปีนี้ได้รู้กันหรือไม่ครับว่าความเป็นมาอย่างไร ดังนั้นจึงขอใช้คำว่า

ถ้าไม่มีซีเกมส์ก็ไม่มีสนาม 700 ปี และถ้าไม่มีสนาม 700 ปี ก็ไม่มีกีฬาซีเกมส์เช่นกัน อย่างที่พูดกันไปหลายครั้งว่ากีฬาซีเกมส์ที่เชียงใหม่ นั้นพูดกันมาเป็นชั่วอายุคนแล้ว ทุกคนมีส่วนเริ่มต้น ทุกคนมีส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดงานนี้ขึ้นมา เพราะว่าคำพูดเพียงคำเดียวก็อาจจะเป็นพลังเบื้องหนุนให้มีความคิดที่จะจัดงานนี้ขึ้นมาได้ในจังหวัดเชียงใหม่ ตั้งแต่อดีตพ่อเมือง พตอ. นรินทร์ ชัยนาม ไม่ว่าจะเป็อดีตท่านนายกสภาจังหวัดเชียงใหม่ คุณบรรจบ ลิมจรรยา ไม่ว่าจะเป็อดีตนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่อย่างคุณพัฒน ตูวานนท์ หรืออดีตหัวหน้าสำนักงานกกท. เชียงใหม่อย่างคุณพีระ พองดาวิรัตน์ ล้วนแต่มีส่วนให้เกิดกีฬาซีเกมส์ทั้งสิ้น เราไม่ควรจะลืมท่านเหล่านี้

ถ้าจะมาร่วมกันถึงการจุดพลุกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ขึ้นมาในยุคปัจจุบันนี้ ก็ต้องมาร่วมกันตั้งแต่การแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 23 เมื่อปี พ.ศ.2532 ซึ่งเชียงใหม่เป็นเจ้าภาพ กีฬาแห่งชาติครั้งนี้แหละที่ทำให้กีฬาซีเกมส์เป็นจริงเป็นจังขึ้นมา ซึ่งต้องเสริมไปด้วยละครับว่าถ้าไม่มีกีฬาแห่งชาติก็ไม่มีกีฬาซีเกมส์ ถ้าไม่มีกีฬาซีเกมส์ก็ไม่มีสนาม 700 ปี

ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่า เมื่อจังหวัดเชียงใหม่จัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 23 สำเร็จลง หลายฝ่ายหลายคนต่างก็ชื่นชมว่าเชียงใหม่จัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติได้อย่างยอดเยี่ยมไร้ตำหนิ สมบูรณ์แบบ เพราะฉะนั้นผู้หลักผู้ใหญ่ใน

วงการกีฬาหลายคนจึงเห็นว่าศักยภาพของจังหวัดเชียงใหม่นั้นมีมากพอสำหรับการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ โดยเฉพาะกีฬาซีเกมส์

แต่การจะจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ขึ้นมาได้นั้น มันจะต้องเริ่มต้นกันที่ท้องถิ่นก่อนคนในท้องถิ่นจะต้องเป็นผู้เริ่มต้น วงการกีฬาของเชียงใหม่ยุคหลังกีฬาแห่งชาตินั้น มี พ.อ.พิเศษอินทรัตน์ ยอดบางเตย เลือดเชียงใหม่บ้านช่างม่อยเป็นนายกสมาคมกีฬา มีคุณพีระ พงศ์ดาวิรัตน์ หัวหน้าสำนักงาน กกท.สาขาเชียงใหม่ ผู้รักเชียงใหม่ถึงกับเคยประกาศว่า “รักของผมฝังอยู่ที่สารภี” พ.อ.อินทรัตน์ กับ คุณพีระ ในครั้งนั้นกลายเป็นคู่หนึ่งคู่กระดูกที่พบกันวันละสี่เวลาหลังอาหาร และข้าวต้มรอบดึกเรื่องขงเรื่องก็เกี่ยวกับการหนุนกีฬาขึ้นแหละครับ เพราะทางท่านนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่คือ พ.อ.อินทรัตน์ มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะพัฒนาวงการกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่และของเขต 5 ให้เป็นหนึ่งในประเทศไทยให้ได้

นอกจากมุ่งหวังที่จะสร้างวงการกีฬาภาคเหนือให้เป็นหนึ่งในเมืองไทยแล้ว ยังมีจุดมุ่งหมายในการสร้างชื่อเสียงให้เมืองเชียงใหม่ โดยเป็นจังหวัดในภูมิภาคจังหวัดแรกที่ได้จัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ดังนั้นพลุของกีฬาซีเกมส์จึงถูกจุดขึ้นมาอย่างจริงจัง ๆ จัง ๆ ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา ซึ่งก็ไม่แน่ว่า ถ้าไม่มีวันนั้นแล้วจะมีวันนี้คือวันที่กีฬาซีเกมส์มาจัดขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่หรือไม่

และแค่นั้นยังไม่พอ เชียงใหม่จะต้องก้าวหน้าต่อไป มีซีเกมส์แล้วในอนาคตจะต้องมีเอเชียนเกมส์เกิดขึ้นที่นี่ให้ได้ นั่นคือปณิธานที่แน่วแน่ที่นายพลหนุ่มเลือดเชียงใหม่นามพลตรีอินทรัตน์ ยอดบางเตย พร้อมทั้งจะผลักดันให้เกิดความเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา

ความเป็นมา

เมืองเชียงใหม่มีชื่อปรากฏในตำนานว่า “นพบุรีศรีนครพิงค์เชียงใหม่” เป็นราชธานีของอาณาจักรล้านนาไทยตั้งแต่พระยามังรายได้สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ.

1839 นับถึงปัจจุบันจะมีอายุครบรอบ 700 ปีในปี พ.ศ.2539 เชียงใหม่มีฐานะเป็นนครหลวงอิสระตามประวัติศาสตร์มีวิวัฒนาการต่อเนื่องกันมาโดยตลอดประมาณ 300 ปี (ระหว่างพ.ศ.1839-2101) เชียงใหม่ได้เสียเอกราชให้แก่กษัตริย์พม่าชื่อบุเรงนอง และได้ตกอยู่ภายใต้การปกครองของพม่านานร่วมสองร้อยปี จนถึงสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช และพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกได้ทรงช่วยเหลือล้านนาไทยภายใต้การนำของพระยาภาววิละ และพระยาจำบ้าน ในการทำสงครามขับไล่พม่าออกไปจากเชียงใหม่ และเมืองเชียงแสนได้สำเร็จ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช จึงได้สถาปนาพระยาภาววิละเป็นเจ้าเมืองเชียงใหม่มีฐานะเป็นเมืองประเทศราชของกรุงเทพฯ เชื้อสายของพระยาภาววิละซึ่งเรียกว่าตระกูลเจ้าเจ็ดตนได้ปกครองเมืองเชียงใหม่ เมืองลำพูน และลำปางสืบทอดกันมา จนกระทั่งในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ท้าวไป๋ได้โปรดให้ปฏิรูปการปกครองหัวเมืองประเทศราชได้ยกเลิกการมีเมืองประเทศราชในภาคเหนือ จัดตั้งการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาลเรียกว่ามณฑลพายัพ และเมื่อปี พ.ศ.2476 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ปรับปรุงการปกครองแบบจังหวัดขึ้น จังหวัดเชียงใหม่จึงมีฐานะเป็นจังหวัดมาจนถึงปัจจุบัน

วันที่ 1 ตุลาคม 2530 กระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งโยกย้าย แต่งตั้ง ดร.ไพรัตน์ เดชะรินทร์ ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท มาดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ทำให้ประชาชนชาวจังหวัดเชียงใหม่ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวงการกีฬาของจังหวัดมีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับพระราชทานสังข์เงิน และได้รับการยกย่องจากสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยว่าเป็น “ผู้ว่ากีฬา” ซึ่งในขณะนั้นมีผู้ว่าราชการจังหวัดเพียงไม่กี่คนที่มีความรัก และให้ความสนใจในการส่งเสริมกีฬาเป็นพิเศษจนเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

หลังจากที่ได้เดินทางมารับตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่เรียบร้อยแล้ว ดร.ไพรัตน์ เดชะรินทร์ ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะของประธานคณะกรรมการส่งเสริมกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ จึงได้เชิญคณะกรรมการกีฬาจังหวัดประชุมปรึกษาหารือเพื่อกำหนดนโยบายในการส่งเสริมกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่ขึ้น 6 ประการ (ประกาศจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2531) เป็นการชี้เป้าหมาย และทิศทางในการส่งเสริมกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ที่เป็นรูปธรรมและชัดเจน จึงทำให้การกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่เริ่มคึกคักขึ้น

คณะกรรมการกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่ได้มีความสนใจที่จะขอรับเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาซีเกมส์ และกีฬาระหว่างประเทศ หรือนานาชาติต่างๆ แต่ปัญหาสำคัญในการจัดการแข่งขันกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่ คือสภาพสนามกีฬาที่ชำรุดทรุดโทรม ไม่ทันสมัยและจุผู้ชมได้น้อย จังหวัดเชียงใหม่ โดย ร.อ.อริยะ อุประมี รองผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ (ตำแหน่งในขณะนั้น) ซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบงานกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่ได้ทำหนังสือถึงการกีฬาแห่งประเทศไทยขอความร่วมมือส่งผู้บริหารที่สามารถตัดสินใจได้ และช่างไปสำรวจประเมินค่าใช้จ่ายสนามกีฬาที่มีอยู่ทั้งหมด การกีฬาแห่งประเทศไทยได้ส่ง ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธุ์ รองผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย (ตำแหน่งขณะนั้น) พร้อมด้วยช่าง คือ นายสุธา สีสลาธรรม และนายเจริญ สว่างพงษ์ เดินทางมาร่วมประชุม และสำรวจสนามกีฬาสรุปได้ว่าสนามกีฬาเทศบาลนครเชียงใหม่มีพื้นที่ 71 ไร่ 3 งาน 66 ตารางวา คับแคบเกินไป อีกทั้งยังมีสิ่งปลูกสร้างอยู่เต็มพื้นที่ไปหมดไม่สามารถที่จะก่อสร้างหรือขยายอาคารต่างๆ เพิ่มเติมได้ หากจะมีการปรับปรุงให้ทันสมัยต้องทุบของเก่าทิ้ง เพื่อสร้างใหม่ทดแทนซึ่งไม่คุ้มค่ากัน ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธุ์ รองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยจึงได้เสนอแนะให้จังหวัดเชียงใหม่หาที่ดินประมาณ 200-250 ไร่ เพื่อจัดสร้าง

สนามกีฬาแห่งใหม่ ซึ่งจะสอดคล้องกับแผนการสร้างสนามกีฬาหลักของการกีฬาแห่งประเทศไทยที่กำหนดจะสร้างศูนย์กีฬาภาคเหนือขึ้น ณ จังหวัดเชียงใหม่อยู่แล้ว

ในการจัดหาพื้นที่เพื่อจัดสร้างสนามกีฬาแห่งใหม่ นายพีระ พงศ์วาริรัตน์ หัวหน้าสำนักงาน กกท.จังหวัดเชียงใหม่ (ตำแหน่งในขณะนั้น) ร่วมกับ พ.อ.(พิเศษ) อินทร์รัตน์ ยอดบางเตย (ยศฯขณะนั้น) นายกสภาคกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ และนายทองศักดิ์ กัลยา กรรมการบริหารสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ ได้ร่วมกันตรวจสอบพื้นที่จากการพัสดุจังหวัดเชียงใหม่ และฝ่ายยุทธโยธาจังหวัดทหารบกเชียงใหม่ จึงทราบว่าพื้นที่จำนวน 200 ไร่ ขึ้นไปของจังหวัดเชียงใหม่มีอยู่หลายแปลง แต่กองทัพบกเป็นผู้ครอบครองขอใช้ประโยชน์อยู่ทั้งสิ้น จึงได้นำความเรียนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่เพื่อทราบ

วันที่ 15 กันยายน 2531 เวลา 14.00 น. ได้มีการประชุมคณะกรรมการผู้ก่อตั้งมูลนิธินวมินทรราชูทิศพายัพ ณ โรงเรียนนวมินทรราชูทิศพายัพ โดย พลโทศิริ ทิวพันธุ์ แม่ทัพภาคที่ 3 (ยศในขณะนั้น) เป็นประธาน และ ดร.ไพรัตน์ เดชะรินทร์ ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ได้เข้าร่วมประชุมด้วย หลังจากเลิกประชุม ดร.ไพรัตน์ เดชะรินทร์ ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ จึงได้หารือกับ พลโทศิริ ทิวพันธุ์ แม่ทัพภาคที่ 3 และพลตรีธีระ เล็กวิเชียร ผู้บังคับการจังหวัดทหารบกเชียงใหม่ (ยศในขณะนั้น) เกี่ยวกับพื้นที่ที่จะใช้สร้างสนามกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ในการหารือครั้งนี้มี นายมานิตย์ ศรีพิทักษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทรราชูทิศ พายัพ กับศูนย์วิจัยโคนมภาคเหนือมีเนื้อที่ประมาณ 250 ไร่ กองพันทหารปืนใหญ่ที่ 7 ใช้ประโยชน์เป็นสนามฝึกยิงปืนเล็กยาวอยู่ พลโทศิริ ทิวพันธุ์ แม่ทัพภาคที่ 3 และพลตรีธีระ เล็กวิเชียร เห็นชอบในหลักการไม่ขัดข้อง ให้ทางจังหวัดเชียงใหม่ทำเรื่องขอใช้อย่างเป็นทางการไปยังกองทัพบก โดยทั้ง 2 ท่านจะให้การสนับสนุน

วันที่ 23 กันยายน 2531 นายพีระ พงดาวิรัตน์ หัวหน้าสำนักงาน กท.จังหวัดเชียงใหม่ ได้เขียนโครงการสร้างสนามกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ขึ้นชื่อ “โครงการสร้างสนามกีฬาเมืองหลักเฉลิมฉลอง 700 ปี นพบุรีศรีนครพิงค์ เชียงใหม่” (พ.ศ.2539) แล้วส่งโครงการขอใช้พื้นที่ในการสร้างสนามกีฬาไปยังจังหวัดทหารบกเชียงใหม่ กองทัพบกภาคที่ 3 และกองทัพบก

วันที่ 19 ธันวาคม 2531 กองทัพบกมีหนังสือ กท.0404/2595 อนุญาตให้จังหวัดเชียงใหม่ใช้พื้นที่ในการสร้างสนามกีฬาได้แต่มีเงื่อนไข หากกองทัพบกมีความจำเป็นที่จะต้องใช้พื้นที่เพื่อการทหารจะต้องส่งมอบคืนให้

วันที่ 9 เมษายน 2531 พ.อ.พล เริงประเสริฐวิทย์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีผู้ดูแลกำกับงานของการกีฬาแห่งประเทศไทยส่ง นาย วิจิตร แจ่มใส ซึ่งเป็นเลขานุการส่วนตัวเดินทางขึ้นมาจากจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับการประชุม ครม.สัญจรที่จะจัดขึ้น ณ จังหวัดเชียงใหม่ว่าจังหวัด เชียงใหม่มีโครงการอะไรที่น่าสนใจ และสำคัญเกี่ยวกับเรื่องกีฬาที่จะให้ นำเสนอคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาบ้าง นายพีระ พงดาวิรัตน์ หัวหน้าสำนักงาน กท.จังหวัดเชียงใหม่ จึงนำความเข้าแจ้งต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เชียงใหม่ พร้อมเสนอหนังสือลงนามถึง ฯพณฯรองนายกรัฐมนตรี (พล.อ. เทียนชัย ศิริสัมพันธ์) ฯพณฯรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.อ.พล เริงประเสริฐวิทย์) ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรของจังหวัดเชียงใหม่อีก 9 คน ขอความร่วมมือ สนับสนุน และผลักดัน โครงการสร้างสนามกีฬาเมืองหลักเฉลิมฉลอง 700 ปี นพบุรีศรีนครพิงค์ เชียงใหม่ (พ.ศ.2539) ให้ได้เข้าวาระพิจารณาในการประชุม ครม.สัญจร ณ จังหวัดเชียงใหม่

วันที่ 3 พฤษภาคม 2532 การกีฬาแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือถึง เลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้นำเรื่องโครงการสร้างสนามกีฬาเมืองหลัก เฉลิมฉลอง 700 ปีเมืองเชียงใหม่เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาในคราวประชุม

คณะรัฐมนตรีในส่วนภูมิภาค ณ จังหวัดเชียงใหม่ ในวันที่ 13 พฤษภาคม 2532

คณะรัฐมนตรีในคราวประชุม ครม.สัญจรในวันที่ 13 พฤษภาคม 2532 ณ โรงแรมเชียงใหม่พลาซ่า จังหวัดเชียงใหม่ ได้มีมติเห็นชอบในหลักการของโครงการสร้างสนามกีฬาเมืองหลักเฉลิมฉลอง 700 ปี เมืองเชียงใหม่ ตามที่สำนักนายกรัฐมนตรีเสนอ โดยให้การกีฬาแห่งประเทศไทย จัดทำรายละเอียด และรูปแบบรายการก่อสร้างทำข้อตกลงกับสำนักงบประมาณต่อไป

วันที่ 9 ตุลาคม 2532 กรมธนารักษ์ได้มีหนังสือที่ กค.0407/8468 แจ้งให้ทราบเรื่องอนุญาตให้ใช้ที่ราชพัสดุ สร้างสนามกีฬาจังหวัดในเนื้อที่ 236 ไร่ 1 งาน 9 ตารางวา โดยมีเงื่อนไข 7 ประการตามระเบียบของกรมธนารักษ์

จากการที่คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบในหลักการให้สร้างสนามกีฬาเมืองหลักเฉลิมฉลอง 700 ปี เมืองเชียงใหม่แล้ว ในปี พ.ศ.2538 ประเทศไทยได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 ดังนั้นจังหวัดเชียงใหม่ และผู้เกี่ยวข้องทุก ๆ ฝ่าย จึงมีการเคลื่อนไหวที่จะขอให้ใช้สนามกีฬาหลักเฉลิมฉลอง 700 ปี เมืองเชียงใหม่ที่ได้สร้างขึ้นเป็นสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 ที่ประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันขึ้นในการนี้ นายอำนวยการสวัสดิการสังคม และการกีฬา สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นประธานกรรมาธิการสวัสดิการสังคม และการกีฬา สภาผู้แทนราษฎรจึงได้ประสานงานกับการกีฬาแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย จัดการประชุมสัมมนาเรื่อง “เชียงใหม่กับการเป็นเจ้าภาพจัดซีเกมส์ พ.ศ. 2538 ระหว่างวันที่ 27-28 มีนาคม 2534” ณ โรงแรมเชียงใหม่พลาซ่า จังหวัดเชียงใหม่ ได้ผลสรุปว่า จังหวัดเชียงใหม่สมควรได้รับพิจารณาให้เป็นผู้จัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 พ.ศ.2538 หากไม่จัดการแข่งขันที่กรุงเทพมหานคร

คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยในการประชุมเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2538 มีมติเห็นชอบให้นำเสนอคณะกรรมการพิจารณากำหนดเป็นนโยบายให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 พ.ศ.2538 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ และให้ผนวกการก่อสร้างสนามยิงปืน และเวลโลโดรมไว้ในโครงการจัดสร้างสนามกีฬาเพื่อรองรับการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ด้วย โดยให้การกีฬาแห่งประเทศไทยจัดทำรายละเอียด ข้อมูล และแผนการเงินของโครงการให้สมบูรณ์ และชัดเจนในการนำเสนอคณะกรรมการ

คณะกรรมการในการประชุมปรึกษาหารือ เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2534 มีมติเห็นชอบในนโยบายที่ให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 พ.ศ.2538 ตามที่การกีฬาแห่งประเทศไทยเสนอ

หลังจากที่คณะกรรมการได้เห็นชอบแล้ว งานการก่อสร้างสนามกีฬาเฉลิมฉลอง 700 ปี เมืองเชียงใหม่ก็ไม่ก้าวหน้าไปเท่าที่ควร มีปัญหามากมาย และมีกระแสความกดดันด้านต่างๆ ไม่เว้นแต่ละวัน ทุกฝ่ายเป็นห่วงกลัวว่าการก่อสร้างสนามกีฬาจะเสร็จไม่ทันใช้ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 ปี พ.ศ. 2538 กระแสทุกฝ่ายจึงมุ่งเป้ามาที่ ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งท่านก็ได้ยืนยันอย่างหนักแน่นว่าเสร็จทันแน่นอน

วันเสาร์ที่ 15 กุมภาพันธ์ 2538 ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย ได้นำดอกไม้ธูปเทียนไปไหว้ทำพิธีบอกกล่าวเจ้าบ้านเจ้าเมือง และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่รักษาเมืองเชียงใหม่ ประกอบด้วย อนุสาวรีย์ 3 กษัตริย์ สถูปพ่อขุนเม็งราย ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง อนุสาวรีย์ครูบาศรีวิชัย และศาลพระภูมิพื้นที่ที่สร้างสนามกีฬา เพื่อแจ้งให้ทราบว่า **การกีฬาแห่งประเทศไทยจะมาสร้างสนามกีฬาเฉลิมฉลอง 700 ปี ให้กับเมืองเชียงใหม่ มาสร้างความเจริญให้กับบ้านเมืองเชียงใหม่ หากมีปัญหาใด ๆ ที่ติดขัดอยู่ก็ขอให้ดลบันดาลให้ได้รับการแก้ไข และสำเร็จลุล่วงเป็นไป**

ด้วยความเรียบร้อยด้วย จากวันนั้นเป็นต้นมางานต่างๆ ก็มีความก้าวหน้า สำเร็จเป็นไปตามขั้นตอนที่ได้วางไว้

วันที่ 17 มีนาคม 2536 คณะรัฐมนตรีในการประชุมปรึกษาพิจารณา เรื่องที่สำนักงบประมาณเสนอขออนุมัติการกีฬาแห่งประเทศไทย ก่อหนี้ผูกพัน งบประมาณค่าก่อสร้างสนามกีฬาเมืองหลักเฉลิมฉลอง 700 ปีเมืองเชียงใหม่ และลงอนุมัติให้ก่อหนี้ผูกพัน(ขยายวงเงิน) เป็นวงเงิน 538,455,000 บาท ประกอบด้วยค่าก่อสร้าง 520,198,000 บาท ค่าออกแบบ และควบคุมงาน 18,257,000 บาท

วันที่ 29 เมษายน 2538 การกีฬาแห่งประเทศไทยได้ลงนามสัญญา จ้างให้บริษัทที่ปรึกษา คีน จำกัด เป็นผู้ออกแบบงานโครงการสร้างสนามกีฬา เมืองหลักเฉลิมฉลอง 700 ปี เมืองเชียงใหม่

วันที่ 11 พฤษภาคม 2535 ได้มีการประชุมเกี่ยวกับการใช้พื้นที่ในการ สร้างสนามกีฬาเฉลิมฉลอง 700 ปีเมืองเชียงใหม่ ณ ห้องประชุมศาลากลาง จังหวัดเชียงใหม่ โดยสำนักงานชลประทานจังหวัดเชียงใหม่ ขอสับเปลี่ยนพื้นที่ ด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ โดยตัดแบ่งพื้นที่ด้านทิศตะวันตกตลอดแนวเชิงเขื่อน ห้วยจอกมีเนื้อที่ใกล้เคียงกันให้ 18.07 ไร่ และโรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ ยินดีตัดแบ่งที่ดินด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือให้อีกประมาณ 34 ไร่ เพื่อใช้ในการสร้างโรงพลศึกษา และสนามจักรยานเพิ่มเติม จึงทำให้มีพื้นที่ในการ ก่อสร้างทั้งหมด 270 ไร่ 1 งาน 98 ตารางวา

วันที่ 7 ตุลาคม 2536 เวลา 11.59 – 12.09 น. พิธีวางศิลาฤกษ์ สนามเมืองหลักเฉลิมฉลอง 700 ปี เมืองเชียงใหม่โดยมี ฯพณฯเกิดพงษ์ ไชยพันธ์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นประธานในพิธี

วันที่ 23 สิงหาคม 2538 เวลา 10.00 น. จังหวัดเชียงใหม่ ได้เชิญ ผู้เกี่ยวข้องร่วมประชุมพิจารณาตั้งชื่อสนามกีฬาเฉลิมฉลอง 700 ปี เมือง

เชียงใหม่ เพื่อให้สั้นและเหมาะสม ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ตั้งชื่อว่า **สนามกีฬาสมโภชเชียงใหม่ 700 ปี** และมีหนังสือที่ ชม.0015.2/ว.40679 ลงวันที่ 23 สิงหาคม 2537 เวียนให้ทุกส่วนราชการทราบโดยทั่วกัน

รวมมูลค่าก่อสร้างสนามกีฬาสมโภชเชียงใหม่ 700 ปี และระบบสาธารณูปโภคเป็นเงินรวมทั้งสิ้น 1,487,481,717.75 บาท (หนึ่งพันสี่ร้อยแปดสิบเจ็ดล้านสี่แสนแปดหมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยสิบเจ็ดบาทเจ็ดสิบห้าสตางค์)

บุษบา ยอดบางเตย พร้อมตั้งนานแล้ว สำหรับงานเพื่อบ้านเมือง

ก็ต้องยอมรับกันนะครั้นว่า ในปัจจุบันนี้บทบาทของสตรีในบ้านเรานั้นก้าวขึ้นมาทัดเทียมกับบุรุษอย่างไม่น้อยหน้า บางรายบางท่านนั้นอาจจะก้าวล้ำหน้าไปกว่าบุรุษ ชนิดที่ต้องยอมชุกให้กันเลยทีเดียว ในวงการราชการนั้น พิสูจน์ให้เห็นเป็นอย่างดีสตรีนั้นเป็นได้ทุกตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นผู้ว่าฯ อธิบดีฯ หรือปลัดกระทรวงขอเพียงเปิดโอกาสให้เป็นดูก็แล้วกัน เพราะที่เป็นมาแล้วนั้น พิสูจน์ได้เป็นอย่างดีว่าสตรีนั้นไม่มีอะไรที่เป็นข้อจำกัด

ยิ่งในวงการธุรกิจด้วยแล้วผู้หญิงเดี๋ยวนี้เก่งมากเป็นเจ้าของธุรกิจร้อยล้าน พันล้าน หมื่นล้าน ได้อย่างเข้มแข็งทำเอาผู้ชายอกสามศอกทั้งหลายต้องค่อนข้างประหลับประหลือกกันเลยทีเดียวแหละ และผู้หญิงนักธุรกิจที่ประสบ

ความสำเร็จคุมกิจการพันล้าน หมื่นล้านนั้น ก็ใช้ว่าจะมีเพียงสองราย สามราย ก็หาไม่ แต่กลับมีมากมายเป็นพันรายหมื่นรายกันเลยทีเดียว มีทั้งใน กรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด และหนึ่งในผู้หญิงผู้ประสบความสำเร็จในด้านธุรกิจเชื่อน่า นั้น แนนอนจะต้องมี **บุษบา ยอดบางเตย** ด้วยผู้หนึ่ง

ด้วยโลกทัศน์กว้างไกลเมื่อจบการศึกษา บุษบา ยอดบางเตย จึงก้าวกระโดดออกมาสู่กับโลกกว้างด้วยความมั่นใจจับงานที่คิดว่าเป็นข้อมูลของชีวิต ด้วยความพินิจพิจารณา เก็บเกี่ยวเพื่อบรรทัดฐานในอนาคตอย่างมุ่งมั่นเพื่อก้าวเข้าสู่ชีวิตของตัวเอง ธุรกิจของตัวเองอย่างมั่นคงประสบการณ์ต่างๆ ที่ตกตวงเอาไว้ในการทำงานตรงที่มั่นใจใจอย่างเต็มเปี่ยมว่าทำได้จึงได้หันหน้าเข้าสู่ถนนสายธุรกิจ

เป็นธุรกิจเกี่ยวกับที่ดิน เป็นประสบการณ์ ฝีมือ ช่วงจังหวะที่เหมาะสม ความตั้งใจที่ดี ทำให้ประสบความสำเร็จตามความคาดหมาย จนกระทั่งสามารถเข้ามาสู่ในระดับแนวหน้าได้ในเวลาไม่นานเท่านั้นเองจากธุรกิจที่ได้มาคลุกคลีเองอย่างเต็มตัวนี้เองที่สร้างความเป็นปึกแผ่นทางฐานะในกับ บุษบา ยอดบางเตย ชนิดที่กล่าวได้ว่ากินอย่างไรก็ไม่หมด

เมื่อฐานะความเป็นอยู่มั่นคงเป็นปึกแผ่นแล้วนี้เอง บุษบา ยอดบางเตย ก็ได้ทอดสายตาสู่สังคมนอบๆ ตัว และก็ได้รู้ได้พบได้เห็นได้ทราบปัญหาหลายๆ อย่างที่มันมะลุ่มมะตุ้มอยู่ โดยเฉพาะในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ที่ได้พบได้เห็นกันอยู่ทุกวัน และก็ถามตัวเองว่าจะเข้าไปมีส่วนร่วมไปแก้ไขหลายๆ ปัญหา นั้นได้หรือไม่

คำตอบก็คือ ถึงเวลาแล้ว พร้อมแล้ว และก็พร้อมมาเป็นเวลานานแล้ว ด้วยที่จะเข้าไปแก้ปัญหานั้นเพียงแต่ว่าโอกาสนั้นยังไม่เปิดให้

แต่คราวนี้ คราวที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ ในวันที่ 12 พฤศจิกายน ศกนี้ บุชบา ยอดบางเตย จึงเสนอตัวที่จะมาร่วมแก้ปัญหาของพี่น้องประชาชนในเขตเทศบาลในนามของกลุ่มนวัตรัฐพัฒนา กลุ่มการเมืองไฟแรงที่ปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะอาสาพี่น้องชาวเทศบาลโดยจะลงสมัครในแขวงเมืองรายร่วมทีมกับ ด.ต.สมยศ ใจคำ, สุพจน์ เศรษฐฐุมาลินี, วันไชย พ่วงเฟื่อง, ประสิทธิ์ แสนไชย และเสน่ห์ สุรินทร์

ข้าง-กับแมว ที่แท้ที่ท่านจะตามใจท่าน

หลายคนบ่นให้ฟังว่าการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ที่จังหวัดเชียงใหม่นี้สัตว์ สัญลักษณ์ของการแข่งขันครั้งนี้ความเหมาะสมน่าจะเป็นข้างมากกว่าแมว เขาให้เหตุผลถึงสัตว์ 2 ชนิดนี้ว่า ข้างมันมีความผูกพันต่อเมืองเชียงใหม่มากกว่าแมวทุกด้าน เพราะตราสัญลักษณ์ของเมืองเชียงใหม่ มันเป็นข้างแล้ว ถ้าหากจะมองกันถึงรองเมืองเชียงใหม่ ด้านความผูกพันกันกับสัตว์คู่บ้าน คู่เมืองแล้วจะเห็นว่าข้างมันมีความเกี่ยวข้องกับเมืองเชียงใหม่มาแต่โบราณกาล

เรามีถนน หมู่บ้าน ตำบล ในเมืองเชียงใหม่ที่เกี่ยวข้องกับ ข้าง ยกตัวอย่างเช่นถนนข้างม่อย ตำบลข้างม่อย ประตูข้างเผือก ตำบลข้างเผือก อนุสาวรีย์ข้างเผือก ถนนข้างคลาน วันล่ำมข้าง ตำบลข้างคลาน วันข้างค้ำ เป็นต้น ซึ่งเชื่อว่าชื่อเหล่านี้หากไปศึกษาขยายความแล้วมันมีความหมายเกี่ยวข้องกับบ้านเมือง มาแต่โบราณกาลมาทั้งนั้น

การแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 23 ที่จังหวัดเชียงใหม่เป็นเจ้าภาพไปเมื่อหลายปีก่อนเชียงใหม่จึงใช้สัญลักษณ์ของข้างน้อยสวมชุดม่อฮ่อม เป็นสัญลักษณ์ ของการจัดการแข่งขันซึ่งก็เรียกความเก๋ไก๋ได้พอสมควรในเรื่องของความน่ารักของข้างน้อยในลีลาท่าทางต่างๆ ของข้างน้อย ในแต่ละประเภทกีฬาจนเดี๋ยวนี้สถานที่บางแห่งก็ยังเสียดายสัญลักษณ์ตัวนี้เก็บรักษาข้างน้อยเอาไว้อยู่เป็นอย่างดี

จวบจนมีความเห็นชอบให้เชียงใหม่เป็นสถานที่สำหรับจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ขึ้นหลายคนจึงคิดว่าตัวสัตว์นำโชคที่จะมาเป็นสัญลักษณ์กีฬาซีเกมส์ครั้งนี้ คงจะไม่แคล้วคลาดไปจาก “ข้าง” เป็นแน่แท้ แต่อาจจะเปลี่ยนอกับกิริยาใหม่ไม่ให้เหมือนกับกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 23 โดยจัดประกวด

รูปแบบใหม่ขึ้นมาเชื่อว่าจะได้รูปแบบที่น่าสนใจ และจะต้องเป็นที่สนใจของ
ต่างชาติโดยเฉพาะในภาคซีเกมส์กันไม่น้อยเพราะทุกชาติย่อมรู้จักช้างกันดีอยู่
แล้ว

ประกอบกับปัจจุบันเชียงใหม่ และจังหวัดใกล้เคียงล้วนมีช้าง เช่นการ
แสดงของช้าง โรงเรียนฝึกลูกช้าง รพ.ช้าง ทัวร์ป่ากับช้างถูกจัดอยู่ในปฏิทินการ
ท่องเที่ยวอยู่แล้ว และเชื่อว่านักกีฬา เจ้าหน้าที่รวมทั้งผู้ติดตามจากต่างชาติ
จะต้องเข้าไปดูช้างกันมากหน้าหลายตาทีเดียว แต่คงจะไม่มีใครคนใดขอให้จัด
ทัวร์ไปดูแมวกันแน่ แต่ก็นั่นแหละครับ “การจัดซีเกมส์ครั้งที่ 18 ที่จังหวัด
เชียงใหม่คราวนี้นั้นคนเชียงใหม่แน่แทบจะไม่มีโอกาสได้แสดงบทบาทอะไรที่
ทำให้เห็นว่ามีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันครั้งนี้ เพราะทุกอย่างนั้น” ถูก
จำกัดสิทธิ์ หรือสำเร็จรูปมาจากกรุงเทพฯทั้งสิ้น เชียงใหม่เป็นได้แต่ให้แผ่นดิน
ให้ใช้จัดการแข่งขันเท่านั้นเอง แม้แต่เรื่องสัตว์รูปสัญลักษณ์ หรือสัตว์นำโชค มี
การจัดประกวดมีการคัดเลือกมีการคิดค้นกันมาจากกรุงเทพฯ พร้อมสรรพโดย
ไม่ได้ “ถามใจ” คนเชียงใหม่เจ้าถิ่นแม้แต่จะน้อยว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย โดย พลตรีจารึก อารีรัชช
การันต์ ทำเป็นการประกวดสัตว์นำโชคซีเกมส์ด้วยวิธีการใดก็ไม่รู้ ก็เลยได้รูป
แมวสวัสดิ์ฝีมืออรณพ กิติชัยวรรณ นักการทูตชื่อดังมาเป็นตัวโชว์อย่างที่เรา
อยู่ ความจริง อรณพหรือ แอ๊ด มติชน เองก็เป็นคนเชียงใหม่ และจากการที่
เคยร่วมงานกันมาบ้างคิดว่าถ้าให้แอ๊ด เขียนรูปช้างกางจ้องแล้วละก็รับรองจะ
ทำให้ดีและสวยงามกว่าแมวอย่างไม่ต้องสงสัย

และก็เพิ่งมารู้ทีหลังอีกเหมือนกันว่าการที่ทางคณะกรรมการโอลิมปิก
แห่งประเทศไทยท่าน “สำเร็จรูป” ให้แมวสวัสดิ์เป็นสัตว์สัญลักษณ์ซีเกมส์ครั้ง
ที่ 18 ที่จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งๆ ที่ช้างมีความเหมาะสมสำหรับงานนี้เป็นร้อยเท่า
พันเท่าในทุกด้านนั้นก็เพราะท่านมีเหตุผลของท่าน

คือท่านจะเก็บข้างเอาไว้เป็นสัตว์สัญลักษณ์กีฬาเอเชียนเกมส์ที่ประเทศไทยในปี 2541 นั่นเอง เพราะตอนนี้ตกลงอย่างเด็ดขาดแล้วว่าสัญลักษณ์เอเชียนเกมส์ คือช้าง

นางบุษบา ยอดบางเตย

เทศมนตรีเทศบาลนครเชียงใหม่ ผู้มีใจรักกีฬาไม่แพ้ พลตรีอินทรัตน์ ยอดบางเตย ท่านตั้งความหวังว่าต่อไปเทศบาลนครเชียงใหม่ จะสนับสนุนกีฬาให้กับเยาวชนมากขึ้น เพื่อที่เยาวชนเชียงใหม่ได้มีโอกาสรับใช้ประเทศในนาม ทีมชาติไทยต่อไป